

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Ioannis Calvini, Magni Qvondam Genevensivm Ministri,
Vita, Moribus, rebus gestis, studijs, ac denique morte
Historia**

Bolsec, Hieronymus

Coloniae, 1582

VD16 B 6510

Capvt VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34782

quos vitijs obnoxios, quorum vita esset improba, noscent, eos, postquam quod ipsorum muneris esset, fraterne secundum Euangeli-
cam doctrinam increpant, si que illi corrigi nollent, ad magistratum deferrent; qui officio suo non defuturus, sed pœnis à lege praescriptis delinquentes atq; noxijs coercituras esset. Quæ illorum exhortationes atque preces non tantum apud Farellum, Caluinum & Courault, ministros habuerunt ponderis, ut debacchari & aduersus Dominos suos vociferari, eosque maledictis proscindere desisterent. Tandem itaque minas addiderunt, grauesque ijs, ni desisterent, pœnas interminati sunt: sed hoc quoque frustra fuit, & ne quidem edictis illis, minisque terreri aut à maledicēdo abduci potuerunt. Omnium vero maximè Courault insolentibus admodum mordacibusque in eos verbis inuectus, ebriosos porcos appellabat immò verò maioribus iniurijs proscindebat.

C A P V I I I .

Eiusdem mensis vicesimo sexto die electus ex senatu, qui ad Synodū Lausannensem Legatus Genevensium nomine proficeretur, Ioannes Philippi-
nus, addita, pro se duobusq; ministris, Farello & Caluino, qui, vt dictum est, ad Synodum etiam abire iussi fuerant, pecunia. Qui, tametsi Lausannam quidem venerint, superbia tamen fastu-

faustuque turgidi, nunquam aliorum ministrorum congregationi interesse voluere; ita quidem, ut ociosè intra extraque oppidum obrantes, ne semel quidem in eorum cœtu comparuerint. Indicent iam hic æqui, & sani rerum estimatores, quo huiusmodi homines spiritu agitati fuerint. Dominico die, septimo scilicet Aprilis, Courault pro concione multo etiam petulantius in ipsos Dominos vociferando debacchatus, & in hæc verba prorumpens, Syndici, inquiebat, nostri cereos pedes habent; & paulò post, nihil aliud existimare Syndicos sibi que de regno Dei persuasum habere, quam ranarū regnum esse. Eiusdem mensis decimo nono die à Bernensib. literæ allatæ fucrunt, quibus rogabant Geneuenses, dare operam vellent, ne ab Ecclesiarum suarum ritibus discederent; sed cærimonias & statuta, in superiori Lausana si Synodo ordinata, sequerentur. Farellus & Calvinus vocati ad Senatum, aderant, cum hæ literæ legerentur, quos deinde rogare non destiterunt, ne quid nouare, sed ijsdem plane, quibus Bernenses Ecclesiæ ritibus vti vellent, quippe quos Geneuensis Respub. obseruaturam se esset pollicita. Ac quoniam non dissimulabant, indicijque è suggestu quibusdam, dum verba ad populum facerent, non se parituros satis innuebant, additæ aliæ preces sunt, rogatique, tantum biduo post, xxj. Aprilis die, in solenni Paschæ festo (Anni gratiæ xxxviiij. initiū hoc erat) à no-

à nouandis rebus abstinerent. Quod si facerent, daturos se operam polliciti sunt ut in ea Synodo, quæ Tiguri ante Pentecosten celebrāda esset, eorum ratio, eiusque, quod ipsi postulassent, haberetur.

C A P V T I X.

EO, quem dixi, xix. Aprilis die ad Præfectos de Gez & Ternier hæc relata res est, & cum eis de ea communicatum, qui, in cæremonijs & cœnæ administratione vna eademque per omnia ratio ut obseruaretur, neue aliqua mutatio fieret, daturos se operam sunt polliciti. Et quidem quod comane Courault postamicas, & singulari ex affectu profectas obtestationes, quibus sæpe tum ipse, tum eius quoque socij sollicitati fuerant, spretis etiam seueris illis, ne in magistratum inueherentur, neuè opprobrijs hunc & iniurijs incesserent amplius, edictis, maiori quam unquam insolentia in eos declamauerat, concionandi officio, atque munere ei tum interdixerunt: Et eodem die is, quæ vocat Galli le grand Saultier Farellum & Caluinum in suis quæcumq; ædibus etiā conuenit, ex Senatus sententia mandatoque, ut ne alio, quam Ecclesiæ Bernenses consueuissent, modo cœnam exhiberent, & ne quicquam innouare vellent, rogaturus. Cui disertè rotundisque verbis parituros se, & quæ Bernenses ordinasset, obseruaturos per negarunt;

C

runt;